

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3541/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Δεκεμβρίου 1992

για την απαγόρευση της ικανοποίησης των αιτήσεων του Ιράκ όσον αφορά συναλλαγές που επηρεάζονται από το ψήφισμα 661 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και από τα συναφή ψηφίσματα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2340/90⁽¹⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 3155/90⁽²⁾, η Κοινότητα έλαβε μέτρα για την παρεμπόδιση των συναλλαγών μεταξύ της Κοινότητας και του Ιράκ·

ότι το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε το ψήφισμα 687 (1991) της 3ης Απριλίου 1991 το οποίο, στην παράγραφο 29, αναφέρεται στις απαιτήσεις του Ιράκ όσον αφορά τις συμβάσεις και τις συναλλαγές που επηρεάσθηκαν από τα μέτρα τα οποία έλαβε το Συμβούλιο Ασφαλείας σύμφωνα με το ψήφισμα 661 (1990) και τα συναφή ψηφίσματα·

ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της, συνελθόντα στα πλαίσια της πολιτικής συνεργασίας, συμφώνησαν ότι το Ιράκ οφείλει να συμμορφωθεί πλήρως με τις διατάξεις της παραγράφου 29 του ψηφίσματος 687 (1991) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και θεωρούν ότι, για κάθε απόφαση που αποσκοπεί στην άμβλυνση ή την άρση των μέτρων που έχουν ληφθεί κατά του Ιράκ, σύμφωνα με την παράγραφο 21 του ψηφίσματος 687 του Συμβουλίου Ασφαλείας, πρέπει να λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη κάθε παραβίαση από το Ιράκ των διατάξεων της παραγράφου 29 του εν λόγω ψηφίσματος·

ότι, συνεπεία του εμπορικού αποκλεισμού (εμπάργκο) κατά του Ιράκ, οι οικονομικοί φορείς της Κοινότητας και των τρίτων χωρών είναι εκτεθειμένοι στον κίνδυνο απαιτήσεων εκ μέρους της ιρακινής πλευράς·

ότι είναι αναγκαίο να προστατευτούν σε μόνιμη βάση οι οικονομικοί φορείς έναντι των απαιτήσεων αυτών και να αποτραπεί η είσπραξη αποζημίωσης εκ μέρους του Ιράκ για τις αρνητικές συνέπειες του εμπορικού αποκλεισμού·

ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της, συνελθόντα στα πλαίσια της πολιτικής συνεργασίας, συμφώνησαν να

προσφύγουν στην έκδοση κοινοτικής πράξης για να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή, σε ολόκληρη την επικράτεια της Κοινότητας, της παραγράφου 29 ψηφίσματος 687 (1991) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών·

ότι η ενιαία αυτή εφαρμογή είναι απαραίτητη για να επιτευχθούν οι στόχοι της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως για να αποφευχθούν στρεβλώσεις ανταγωνισμού·

ότι η συνθήκη δεν προβλέπει, για την έκδοση του παρόντος κανονισμού, άλλες εξουσίες εκτός από εκείνες του άρθρου 235,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽³⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

1. ως «σύμβαση ή συναλλαγή» νοείται κάθε συναλλαγή ανεξαρτήτως του τύπου τον οποίο περιβάλλεται και του δικαιού από το οποίο διέπεται, η οποία περιλαμβάνει μία ή περισσότερες συμβάσεις ή παρόμοιες υποχρεώσεις που δεσμεύουν τα ίδια ή διαφορετικά μέρη· για το σκοπό αυτό, ο όρος «σύμβαση» περιλαμβάνει κάθε χρηματοπιστωτική εγγύηση και αντεγγύηση και κάθε πίστωση, ακόμα και νομικά ανεξάρτητες, καθώς και κάθε συναφή όρο που απορρέει από ή συνδέεται με μία τέτοια συναλλαγή·
2. ως «αίτηση» νοείται κάθε αίτηση που υποβάλλεται δικαστικώς ή εξωδίκως πριν ή μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, που απορρέει από ή συνδέεται με σύμβαση ή συναλλαγή και περιλαμβάνει ειδικότερα:

(1) ΕΕ αριθ. L 231 της 9. 8. 1990 σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1194/91 (ΕΕ αριθ. L 115 της 8. 5. 1991, σ. 37)

(2) ΕΕ αριθ. L 304 της 1. 11. 1990, σ. 1 Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1194/91 (ΕΕ αριθ. L 115 της 8. 5. 1991, σ. 37).

(3) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 19 Νοεμβρίου 1992 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

- α) αίτημα εκπλήρωσης οποιασδήποτε απορρέουσας από ή σχετιζόμενης με σύμβαση ή συναλλαγή·
- β) αίτημα παράτασης ή καταβολής χρηματοπιστωτικής εγγύησης ή αντεγγύησης οποιασδήποτε μορφής·
- γ) αίτημα αποζημίωσης που αφορά σύμβαση ή συναλλαγή·
- δ) ανταγωγή·
- ε) αίτημα να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί δικαστική, διαιτητική ή ισοδύναμη απόφαση, ανεξαρτήτως του τόπου στον οποίο εκδόθηκαν, και να περιβληθεί τον εκτελεστήριο τύπο·
3. ως «μέτρα που ελήφθησαν σύμφωνα με το ψήφισμα 661 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και συναφή ψηφίσματα» νοούνται τα μέτρα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή τα μέτρα που έχουν λάβει οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ή οποιοδήποτε κράτος, χώρα ή διεθνής οργανισμός κατ' εφαρμογή των σχετικών αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας ή σε συσχετισμό ή προς συμμόρφωση μ' αυτές, ή οποιαδήποτε δράση, συμπεριλαμβανομένης και κάθε στρατιωτικής δράσης, την οποία επιτρέπει το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, όσον αφορά την εισβολή και την κατοχή του Κουβέιτ από το Ιράκ·
4. ως «φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο Ιράκ» νοούνται:

- α) το κράτος του Ιράκ και κάθε δημόσια αρχή του Ιράκ·
- β) τα φυσικά πρόσωπα τα ευρισκόμενα ή διαμένοντα στο Ιράκ·
- γ) τα νομικά πρόσωπα με έδρα ή με κέντρο λήψης αποφάσεων στο Ιράκ·
- δ) τα νομικά πρόσωπα που τελούν υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο ενός ή περισσότερων από τα προαναφερόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 2, πρέπει να θεωρείται επίσης ότι η εκτέλεση σύμβασης ή συναλλαγής έχει επηρεαστεί από τα μέτρα που ελήφθησαν σύμφωνα με το ψήφισμα, όταν η ύπαρξη ή το περιεχόμενο της αίτησης απορρέει άμεσα ή έμμεσα από τα μέτρα αυτά.

Άρθρο 2

1. Απαγορεύεται η ικανοποίηση ή η λήψη οποιοδήποτε μέτρου για την ικανοποίηση αίτησης που υποβάλλεται από:

- α) φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο Ιράκ ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί μέσω φυσικού ή νομικού προσώπου στο Ιράκ·

- β) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ενεργεί, άμεσα ή έμμεσα, για λογαριασμό ή προς όφελος ενός ή περισσότερων φυσικών ή νομικών προσώπων στο Ιράκ·
- γ) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ενεργεί ως εκδοχέας ή που υποβάλλει αίτηση με την κάλυψη ενός ή περισσότερων φυσικών ή νομικών προσώπων στο Ιράκ·
- δ) κάθε άλλο πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 29 του ψηφίσματος 687 (1991) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών·
- ε) κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που υποβάλλει αίτηση η οποία απορρέει από ή έχει σχέση με την εκτέλεση χρηματοπιστωτικής εγγύησης ή αντεγγύησης προς όφελος ενός ή περισσότερων από τα προαναφερόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα,

και απορρέει από ή έχει σχέση με σύμβαση ή συναλλαγή της οποίας η εκτέλεση έχει επηρεαστεί, άμεσα ή έμμεσα, εν όλω ή εν μέρει, από τα μέτρα που ελήφθησαν σύμφωνα με το ψήφισμα 661 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα.

2. Η απαγόρευση αυτή ισχύει στο έδαφος της Κοινότητας για τους υπήκοους των κρατών μελών και για τα νομικά πρόσωπα που έχουν καταχωρηθεί στα μητρώα κράτους μέλους ή έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους.

Άρθρο 3

Με την επιφύλαξη των μέτρων που ελήφθησαν σύμφωνα με το ψήφισμα 661 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα, το άρθρο 2 δεν εφαρμόζεται:

- α) για τις αιτήσεις που αφορούν τις συμβάσεις ή συναλλαγές, εκτός των χρηματοπιστωτικών εγγυήσεων και αντεγγυήσεων, εφόσον τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο αποδεικνύουν ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ότι η αίτηση έχει γίνει δεκτή από τα μέρη πριν από τη λήψη των μέτρων που αποφασίστηκαν σύμφωνα με το ψήφισμα 661 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα, και τα μέτρα αυτά δεν επηρέασαν την ύπαρξη ή το περιεχόμενο της αίτησης·
- β) για τις αιτήσεις πληρωμής δυνάμει ασφαλιστικής σύμβασης όσον αφορά γεγονός που έλαβε χώρα πριν από τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 2 ή δυνάμει ασφαλιστικής σύμβασης όταν η σύμβαση αυτή έχει δεσμευτική ισχύ δυνάμει του δικαίου ενός κράτους μέλους·

- γ) για τις αιτήσεις πληρωμής χρηματικών ποσών που καταβάλλονται σε λογαριασμό δεσμευτικό δυνάμει των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 2, με την προϋπόθεση ότι η πληρωμή αυτή δεν αφορά ποσά που καταβάλλονται ως εγγύηση για τις συμβάσεις που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο·

δ) για τις αιτήσεις που αφορούν συμβάσεις εργασίας οι οποίες διέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους·

ε) για τις αιτήσεις που αφορούν πληρωμή για εμπορεύματα, εφόσον τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 2 αποδεικνύουν ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ότι τα εν λόγω εμπορεύματα είχαν εξαχθεί πριν από τη λήψη των μέτρων που αποφασίστηκαν σύμφωνα με το ψήφισμα 661 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα και ότι τα μέτρα αυτά δεν επηρέασαν την ύπαρξη ή το περιεχόμενο της αίτησης·

στ) για τις αιτήσεις που αφορούν ποσά, εφόσον τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 2 αποδεικνύουν ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ότι τα εν λόγω ποσά οφείλονται λόγω δανείου που συνήφθη πριν από τη λήψη των μέτρων που αποφασίστηκαν σύμφωνα με το ψήφισμα 661 (1990) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τα συναφή ψηφίσματα και ότι τα μέτρα αυτά δεν επηρέασαν την ύπαρξη ή το περιεχόμενο της αίτησης,

με την προϋπόθεση ότι η αίτηση δεν περιλαμβάνει ποσό, υπό μορφή τόκων, αποζημίωσης ή άλλη, για να αντισταθμιστεί το γεγονός ότι, ως συνέπεια των μέτρων αυτών, η εκτέ-

λεση δεν έγινε σύμφωνα με τους όρους της οικείας σύμβασης ή συναλλαγής.

Άρθρο 4

Κατά τη διαδικασία εξέτασης των ως άνω αιτήσεων, το δάρος της απόδειξης του ότι η ικανοποίηση της αίτησης δεν απαγορεύεται από το άρθρο 2 φέρει ο επιδιώκων ικανοποίηση της αίτησης αυτής.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη ορίζουν τις κυρώσεις που πρέπει να επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Δεκεμβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

D. HURD